N.F.S. Grundtvig “Josvas Syn”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.25, maj 2025

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket,* 1852 (SJ: 1025)

Andre udgaver

GSV *Grundtvigs Sang-Værk* 2

Teksten er etableret af Stine Kylsø Pedersen
Punktkommentarer, indledning og tekstredegørelse er skrevet af Stine Kylsø Pedersen, redigeret af Agathe M. Hahn og Jon Tafdrup

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning prof. Jesper Høgenhaven

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2026

|**A:627** |GSV:135

Josvas Syn.

1 *Josva* gik i Palmelunden
I det klare Maaneskin,
Josva gik i Aftenstunden,
Tænkde i sit stille Sind
Paa Guds-Underne tilbage,
|GSV:136Som i mange Levedage
Han var Øienvidne til.

2 Fyrretive Aar henrunde,
Siden først han Landet saae,
Med de røde Rosenslunde
Og Olivenskove graae,
Med Floddalens Turtelduer,
Med Vinbjergets Kæmpedruer
Hvedemarkens Gyldenax.

3 Kæmpeskaren, som fra *Nilen*
Giennemgik det røde Hav,

De kom aldrig ind til Hvilen,
Fandt i Ørken deres Grav,
Ene var paa gamle Dage
Han med *Kaleb* nu tilbage
Af det store Kæmpekuld.

4 Nys i *Jordan* Bølge-Dandsen,
Her i Flod, som hist i Hav,
Var et Efterskin af Glandsen
Over *Moses* og hans Stav;
Men forslog i Drenge-Leiren
Det til Kampen og til Seiren,
I de grumme Jetters Land!

5 |A:628Selv han før dem saae i Troppe
Trindt i *Kananiters* Land,
Var mod dem som en Græshoppe,
Holdt for Tunge dog ei Tand,
Sagde lydt: som Kiød og Klæde
Dem skal Herrens Sværd opæde,
Deres Tid, den er forbi!

6 |GSV:137Nu dog stod han som alene,
Grubled paa Guds skjulte Raad,
Minder hans, som Bautastene,
Vidned om Vorherres Daad,
Dog var nu for ham med Sorgen
Herrens Arm og Sværd forborgen,
Dybt han drog et Hjertesuk.

7 Brat da funkled for hans Øie,
Sværdet i en Kæmpehaand,
Mod han fik og til at føie
Sine Ord i Helteaand,
Sagde kiæk: lad Dig paaminde!
Est Du Ven, hvad heller Fiende?
Svar mig i Vorherres Navn!

8 Han, der kom som Helt tilsyne,
Med det dragne Kæmpesværd,
Svared og lod Ordet lyne:
Høvding er jeg for Guds Hær,
I Hans Navn og med Hans Fane,
Slag at slaae og Vei at bane,
Frede om Hans Stad og Land!

9 Det var Ord som Soel i Straaler,
Morgenlys i Aftenstund,

Josva løste sine Saaler
Flux af Fod paa hellig Grund,
Følte, at som hist i Ørken
Her var Ilden, her var Størken,
Med den Herre Zebaoth!

10 Vi, som nu i *Løfte-Landet*
Staaer paa *Jordans* Vester-Bredd,
For os Fienden, bag os Vandet,
|GSV:138Med en Flok for Jetter rædd,
Skal med dem som *Josva* stride,
Vi maae vel forstaae hans Kvide,
Sukke, til hans Syn vi seer!

11 |**A:629***Løfte-Landet* er Guds Rige,
Aandens Verden, her paa Jord
Fuld af Jetter frygtelige,
Som kun fældes med Guds Ord,
Ordet som en Gude-Hammer
Gnistrende med Lynilds-Flammer,
Lydeligt som Tordenskrald!

12 Men gaaer vi i Palmelunden
Med Guds Tjeners stille Sind,
Vi da og i Aftenstunden,
Ved det klare Maaneskin,
Seer, at til Gud-Faders Ære
Høvedsmanden for Hans Hære
Nu med os staaer Last og Brast.

13 *Evig Sandheds* Bannerstage
Fæsted vi i Kirkens Grund,
Og skiøndt Elementer brage
Rokkes ei den nogen Stund,
Aander alle, *evig* stærke,
Kæmper under Korsets Mærke,
Seire her i *Jesu* Navn!